

Het avondmaal des Heren

Vertaling uit : "First things First"

De gemeenschap van het avondmaal, zoals geopenbaard door de apostel Paulus in 1 Korinthe 11:23-26,

"23 Want ik heb van den Heere ontvangen , hetgeen ik ook u overgegeven heb , dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam ;

24 En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis.

25 Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat , zo dikwijls als gij dien zult drinken , tot Mijn gedachtenis.

26 Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt."

is bedoeld voor de leden van het lichaam van Christus om na te leven "totdat Hij komt". Geen enkele schrift in de Bijbel verbindt het avondmaal met waterdoop, noch als inzetting noch als sacrament voor de gemeente.

Misschien ben je wel eens naar een kerk gegaan waar ze zo nu en dan het avondmaal vierden. Tijdens zo'n gelegenheid zal je een schaal met stukjes brood aangegeven worden, en daarna een klein glaasje druivensap.

Het brood behoort ons te herinneren aan het lichaam van de Here Jezus Christus, en het sap aan het bloed wat Hij vergoten heeft aan het kruis op Golgotha. Dit wordt wel genoemd "het avondmaal des Heren".

Het avondmaal heeft een bijzondere betekenis voor de leden van de gemeente, het lichaam van Christus.

Want als we het brood eten, herinneren we dat **EENIEDER van ons als gelovigen, een deel is van het ene lichaam. Eenieder van ons heeft zijn eigen taak of werk.**

De Heilige Geest, door de apostel Paulus, legt het als volgt uit, en gebruikt onze menselijk lichamen als voorbeeld:

"Want ook het lichaam is niet een lid, (bijvoorbeeld een arm of een nier), maar vele leden. Indien de voet zeide dewijl ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet, is die daarom niet van het lichaam? En indien het oor zeide: dewijl ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet, is het daarom niet van het lichaam?" 1 Korinthe 11:14-17.

Als het hele lichaam een groot oog zou zijn, hoe konden we dan horen? Of als het lichaam een reusachtig oor zou zijn, hoe konden we dan dingen ruiken? Als het hele lichaam een hart zou zijn, hoe konden we dan rondlopen, en al de andere dingen doen?

Maar zo is het gelukkig niet. God heeft de armen, benen en organen in het lichaam geplaatst. Hij plande wat elk van de delen zou moeten gaan doen, en zag er op toe dat eenieder zijn werk goed deed.

Dus daarom hebben we zowel armen als benen en organen in een apart lichaam. En het oog kan niet tot de hand zeggen: "jou heb ik echt niet nodig" of het hoofd tot de voet: "wie heeft jou nodig?"

Maar in plaats daarvan zijn ALLE dele van het lichaam absoluut noodzakelijk. Ook degenen die niet zo bijzonder lijken, zijn erg belangrijk voor een goede gezondheid. En die we niet aan iedereen laten zien, hebben speciale zorg en aandacht nodig. Zij bezitten een eigen speciale schoonheid door het werk wat ze doen. De delen van het lichaam vechten niet met elkaar en maken geen ruzie. Maar ze interesseren zich voor elkaar, en zorgen ook voor elkaar. En als een deel of lid beschadigd is, of pijn heeft, dan hebben alle delen pijn, en tonen medelijden. Als een lid geëerd wordt, dan zijn alle andere leden blij voor hem.

Nu dan, alle gelovigen samen vormen het Lichaam van Christus. En elke individuele gelovige, als een persoon, maakt hier deel van uit. Elk heeft zijn eigen plaats en zijn eigen werk te doen.

Aan deze eenheid van het lichaam van Christus denken wij als we het avondmaal vieren.